

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 9

SEPTEMBER 1959

108. årg.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	311
Hvad betyder det at være en kristen?	312
Ny missionspræsident i Danmark ...	318
Månedens spørgsmål.....	319
Apostelbesøgene i Danmark	321
Tempelrejsen 1959	324
I bus over Alperne	327
Den utilgivelige synd	329
Oversættelsens gave	331
Fra missionsmarken	332
Primary	335
Søndagsskolen	336
Distriktskonference nr. 3	337
Kredslærernes budskab	338
Kredslærerindernes budskab	339
Ny missionssekretær	342

Forsidebilledet

Jungfrau i Schweiz (se artiklen Tempelrejsen, side 324-328).

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og \$2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

Vi smiler ad den måde, hvorpå farisæerne fortolkede helligholdelsen af sabbatsdagen. De havde mange regler, f. eks. kunne man ikke gå på græs på sabbatsdagen, for hvis man tilfældigvis kom til at slå et frø af græsset, så det faldt til jorden, ville det være at tærskes, og at tærskes er arbejde, og man havde ikke lov til at arbejde på sabbaten; derfor var det ikke tilladt at gå på græs på sabbaten. Denne slags regler blev udlagt af farisæerne. De var så hildede i deres regler, at da Frelseren helbredte en mand på sabbatsdagen, anklagede de ham for at bryde sabbaten, hvortil han svarede, at sabbaten var blevet til for menneskets skyld og ikke mennesket for sabbatens skyld. Han fortalte dem, at sabbaten var skabt til menneskehedens velsignelse, ikke for at være en hindring for den. Da Herren sagde, at man på denne dag ikke skulle gøre andet end at gå til Herrens hus og ofre sine sakramenter, blev dette sagt til vort bedste og for at være en velsignelse for os, for han var klar over, at vi havde behov for åndelig føde.

Men hvad med os i vore dage, når vi ser med en overlegen mine på farisæerne, som var så hildede i deres regler? Er der en mulighed for, at vi er nøjagtig lige så tåbelige i vor egen påståede ret, som de var? For adlyder vi Herrens befalinger angående helligholdelsen af sabbatsdagen, når vi mener, at det er fuldstændig i sin orden, at vi deltager i alle slags fornøjelser, dans og sport? Hvis vi afgør med os selv, at vi ikke har tid til vore religiøse pligter og i stedet går til et forlystelsessted, er vi så bedre end farisæerne? Er vi bedre end dem, når vi bestemmer os til, i stedet for at gå til kirken og yde vor hyldest til den Allerhøjeste, at gå ud og tilbringe dagen med en sejltur?

Herren har kun givet os den almindelige regel, at vi skal holde sabbaten hellig. Han fortæller os, at sabbaten er skabt for mennesket, og at mennesket er til for at nyde glæde, og sabbaten er skabt for at hjælpe mennesket til at få mere glæde. Mennesket har behov for sabbaten. Mænd, kvinder og børn bliver bedre mænd og børn gennem Kirkens indflydelse. Kender De noget tidspunkt i verdenshistorien, hvor enhver af os behøver mere hjælp fra Kirken, for at hjælpe os til at overvinde verdens ondskab?

Sabbatsdagen giver os tid til at overvære Kirkens moder, hvis man ikke arbejder om søndagen. Sabbaten har en hellig indflydelse på hjemmet, hvis familien vil tillade den at være der. Lad os være sikre på, at vi alle i vort hjem ikke ser nedladende på farisæernes skikke, samtidig med at vi selv gør ting, der er lige så tåbelige i vort eget liv.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Hvad betyder det

AT VÆRE EN KRISTEN?

Tale af Præsident **Stephen L. Richards**
ved Generalkonferencen 5. april 1959

Mine kære søskende og venner, jeg forsikrer Dem, at når jeg står foran denne store forsamling, er det med dyb ydmyghed og med en oprigtig bøn om, at Herren vil velsigne mig og velsigne Dem til at forstå og sympatisere med det, jeg skal sige.

For nogen tid siden hørte jeg i radioen en præst begynde sin tale med følgende spørgsmål: Kan et menneske være kristent uden at tilhøre en kristen kirke? Hans udlægning af emnet var meget interessant. Hvis jeg har forstået hans argument rigtigt, var hans svar: Nej - et menneske kan ikke være en virkelig kristen uden at tilhøre en kristen kirke.

Det er ikke min hensigt ved denne lejlighed hverken at støtte eller modsige den slutning, som denne præst kom til. De grunde, han fremførte, syntes sandsynlige for mig, og jeg er ikke i tvivl om, at de syntes lige så sandsynlige for mange af hans lyttere. Jeg vil gerne benytte emnet for hans tale til at fremkomme med nogle tanker og overvejelser, som jeg har haft angående den kristne religions natur og livskraft.

Ja, hvad er kristendom, og hvad betyder det at være kristen? Når

jeg skal fremkomme med betragtninger om disse vigtige spørgsmål, ønsker jeg, at man skal forstå, at jeg ikke har til hensigt at anvende videnskab eller akademisk lærdom på det emne, der er tale om. Jeg tror, at akademisk lærdom ikke i sig selv er nødvendig for mig eller noget andet menneske for at kunne nå til en betydningsfuld slutning. Vi har fået at vide, at de åndelige ting i guddommelig åbenbaring er så simple og ligefremme for dem, der tror og forstår, at den, »der lober, kan læse«.

De fleste, om ikke alle, kristne vil sikkert være enige i, at enhver fyldestgørende opfattelse af Mesteren må indebære en åndelig fortolkning. Da Frelseren udtalte de store ord: »Jeg er vejen, sandheden og livet«, er det fuldstændigt klart, at det ikke var hans hensigt blot at definere en moral-regel, som han var eksemplet på, thi efter disse ord forkyndte han en stor åndelig sandhed, som ligger til grund for hele den kristne tro, da han udtalte: »Ingen kommer til Faderen uden ved mig.« (*Johs. 14:6*).

Heri ligger selve det vanskelige punkt ved det spørgsmål, som

præsten stillede: »Kan et menneske være kristent uden at tilhøre en kristen kirke?« Er det tilstrækkeligt, at man antager de kristne dyder i sit liv - at være uselvvisk, venlig, omsorgsfuld, langmodig, tålmodig, mild, tjene sine medmennesker efter det monster, som Frelseren har sat? Er dette alene tilstrækkeligt? Der er ikke nogen tvivl om, at et menneske, der lever således, skaber den yderste respekt og agtelse hos alle gode mennesker. Der er ingen tvivl om, at et sådant liv er fyldt med lykke og tilfredsstillelse - en tilfredsstillelse, der varer. Er alt dette gode i sig selv nok?

Her må jeg for mine venner - medlemmerne af Kirken er velkendt med det - fremføre et skriftsted fra den nye åbenbaring, som bringer klarhed til vor tanke. Det er Herrens ord til Profeten: »Og sandelig, sandelig siger jeg til dig: Den, som antager mit evangelium, antager mig, og den, der ikke antager mit evangelium, antager ikke mig.« (*L. & P. 39:5*).

Hvis det er nødvendigt at modtage evangeliet for at modtage Kristus, hvad følger så deraf? For at besvare dette, må vi forstå og definere evangeliet. Er evangeliet i sig selv noget mere end den samlede sum af Frelserens egenskaber og kendetegn? Jeg tror, at alle, som omhyggeligt undersøger skrifterne og Mesterens gerninger, vil være enige i, at det er det. Måske er den mest berømte af alle definitioner på evangeliet den, som Paulus gav, da han sagde: »Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror.« (*Rom. 1:16*).

Det er i sandhed ikke vanskeligt ud fra ordene »en Guds kraft til frelse« at få en betydning, der ligger ud over den moral-regel for at leve, som er baseret på Frelserens egenskaber. Evangeliet som en kraft til frelse må omfatte ikke blot alle de kristuslignende leveregler, men de midler, som er nødvendige til frelse. Disse ufravigelige midler, som er nødvendige til frelse, er blevet klart fremsat af Frelseren ved utallige lejligheder og i umiskendelige vendinger.

Han foreskrev ordinancer og forkyndte deres ufravigelige natur. Han forkyndte til Johannes Doberen, som protesterede mod hans bøn om at blive døbt, at dåben var nødvendig, »thi således bør vi opfylde alt, hvad ret er!« (*Matt. 3:13-16*). Atter og atter formandede han og hans apostle efter ham alle til omvendelse og dåb og til tro, fast og vedholdende tro på ham og det hellige evangelium.

Og Paulus, hans apostel, bevidnede, at der kun var eet autentisk evangelium. Således lyder hans ord: »Men om vi så selv eller en engel fra himmelen forkyndte jer evangeliet i strid med det, vi har forkyndt jer - forbandet være han!« (*Gal. 1:8*).

Og yderligere forkynder han: »Det vil jeg nemlig sige jer, brødre! at det evangelium, som er blevet forkyndt af mig, er ikke menneskeværk;

det er jo heller ikke af noget menneske, jeg har fået det eller har lært det, men ved åbenbaring af Jesus Kristus.« (*Gal. 1:11-12*).

Og de kristne skrifter er fulde af befalinger om, at vor Herres

evangelium skal forkyndes »for alle folkeslag og stammer og tungemål og folk« (*Åbenb. 14:6*).

Hvis der skulle være nogen uvished hos nogen, der bekender sig til at være kristen, med hensyn til nødvendigheden af evangeliet og dets ordinancer, synes det mig, at det vil være fuldstændig afgjort ved det endelige kald til sine disciple, som Jesus gav omtrent i den sidste time af sit dødelige liv, da han udtalte disse vidunderlige ord: »Da trådte Jesus frem, talte til dem og sagde: Mig er givet al magt i himmelen og på jorden.

Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I dober dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn,

og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.« (*Mat. 28: 18-20*).

Hvis evangeliets ordinancer er nødvendige, må de administreres, og det er en logisk følge heraf, at de må administreres af dem, der har myndighed til at gøre det. Det følger også deraf, at overdragelsen af myndigheden kun kan komme fra een kilde - ophavsmanden til evangelieplanen, den Kristus, som har fået sin myndighed fra den Evige Fader. De, som havde og udøvede en sådan myndighed i det gamle Israel, såvelsom i Tidernes Midte, var begavet med, hvad der kaldes »præstedomme«, som er en guddommelig bemyndigelse til at repræsentere Faderen og Sønnen og udføre evangeliets ordinancer.

Denne guddommelige myndighed er en særlig slags kraft, som adskiller sig på mange måder fra

andre former for overdraget myndighed. En beskrivelse af dens natur og beskaffenhed findes i en ny åbenbaring, som så vidt jeg ved er enestående indenfor hele teologiens arbejdsmark. Således lyder åbenbaringen:

»..... præstedømmets rettighe-der er uadskilleligt forbundet med himlens kræfter, og at himlens kræfter ikke kan kontrolleres eller bruges uden ved retfærdighedens grundsætninger.

At de kan overdrages os, er sandt; men om vi forsøger at skjule vore synder eller tilfreds- stille vort hovmod og vor forfængelige ærgerrighed eller ove kontrol, herredomme eller tvang over menneskenes sjæle i nogen som helst grad af uretfærdighed, se, da unddrager himlene sig os, Herrens Ånd bedroves, og når den er veget bort, da er den mands præstedomme og myndighed borte.« (*L. & P. 121:36-37*).

Her er en guddommelig begavelse, en vidunderlig gave til mennesket, som kan gå tabt, hvis man undlader at udøve magten i dens sande mening og ånd. Den er gået tabt, mine søkende og venner, for mænd i gamle dage såvelsom i vore dage ved undladelse af både at forstå dens sande natur og at udøve dens funktioner på en måde, der er forenelig med ånden og det væsentlige i kraften selv.

Lyt til disse kærlige ord, der definerer denne hellige krafts natur: »Ingen magt eller indflydelse kan eller bør udøves i kraft af præstedømmet uden gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskromtet kærlighed;

gennem venlighed og sand

kundskab, som uden hykleri og uden svig vil udvikle sjælen meget.....

Lad dit hjerte være fuldt af kærlighed til alle mennesker og til troens egne, og pryd altid dine tanker med dyd, da skal du have større frimodighed for Guds åsyn, og præstedømmets lære skal falde på din sjæl som himlens dug.« (*L. & P. 121:41, 42, 45*).

Det præstedømme, som åbenbaringerne så vidunderligt definerer, gik tabt for dem, der fulgte efter apostlene, da de undlod at bevare ånden og det væsentlige i denne guddommelige kraft, således som Herren i åbenbaringen sagde det ville ske: »Da er den mands præstedømme og myndighed borte« (*L. & P. 121:37*), er Herrens ord. Når det gik tabt, måtte det gengives, og det måtte gengives på rette måde.

Man kan ikke selv påtage sig præstedømmets kræfter. De må altid overdrages, og naturligvis ved nogen, der har magt til at overdrage dem. Mine venner, jeg ønsker, De skal vide - og jeg håber De ikke vil anse det for anmassende af mig at oplyse Dem om det - at det hellige præstedømmes kræfter er blevet overdraget på rette måde i vore dage.

Tiden tillader mig ikke at gå i enkeltheder angående de omstændigheder, der vedrører denne overdragelse af guddommelig magt, men jeg fortæller Dem som min faste overbevisning, at der er bevis - troværdigt og pålideligt bevis - til at understøtte og bekræfte beretningen om denne overdragelse, således som det indeholdes i beretningerne i vor Herres Gengivne Kirke. Og i tilslutning til dette troværdige be-

vis tror jeg, at en modtagelig undersøger, udfra de gerninger, som denne guddommelige magt har udført, vil opdage resultater og velsignelser, som bekræfter det hellige præstedømmes guddommelige sandhed, således som det eksisterer i denne bedrovelige verden, som trænger så hårdt til det.

Nu vender vi tilbage til det bestemte emne, som vi begyndte med - en kristens forbindelse med en kirke. Måske må jeg hellere begynde med nogle få udtalelser, som kan synes temmelig banale. Guds rige er et kongerige, ikke et demokrati. Kongen er lovens forfatter og ophavsmand, dommeren og den Almægtige administrator. Han, og kun han, foreskriver de regler, som giver valgbarhed til at blive medlem af hans rige. Jeg indrømmer, at dette kan synes vilkårligt og dogmatisk. I organisationer, dannet af mennesker, ville en sådan autokratisk magt ikke blive tolereret. Men vor Herres rige er ikke en organisation, dannet af mennesker. Frihedselskende mennesker kan kun acceptere en sådan almægtig magt, fordi de har tro og fuldkommen tillid til en sådan magts godgørelse.

Hvad er altså en såkaldt kristens standpunkt med hensyn til Guds rige? Er han på rette måde klassificeret som kristen, med mindre han har taget de skridt, der er nødvendige for at modtage vor Herres evangelium og indgå i hans rige? Jeg tror, mine venner, at en omhyggelig undersøgelse af alle skriftsteder, der omhandler dette, såvel som hele fortællingen om Kristi gerning blandt menneskene, vil vise, at kun ved fuldstændig at anerken-

de Kristus som vor Herre og indordne sig under alle betingelser og krav i hans hellige evangelium, herunder dets hellige ordinancer, der fører ind i hans rige, kan et menneske fuldtud retfærdiggøre et krav på den ærefulde betegnelse at være en kristen. Derfor synes det mig, at det afgørende spørgsmål ikke så meget er, hvorvidt et menneske må tilhøre en kirke for at være en kristen, men om han har forberedt sig og taget de nødvendige skridt til at indgå i Guds rige.

Det synes uden for al tvivl, at der ikke kan være mere end eet Guds rige. Så det, det drejer sig om for alle, som søger kristen frelse, må være: Hvor er det rige? Hvor er det oprettet på jorden, så menneskene kan komme til det og modtage dets ophøjede velsignelser? Dette er et delikat spørgsmål, fordi folks følelser angående religionen er dybe og sensible. Ingen ønsker at fornærme nogen, jeg forsikrer Dem, at jeg gør det ikke, men jeg ville være uærlig overfor mit kald, hvis jeg ikke påtog mig efter bedste evne at give alle mennesker Herrens åbenbaring angående dette spørgsmål: Hvor er Guds rige oprettet på jorden?

Forst må jeg vise tilbage til en gammel profeti, som mange er kendt med. De husker, at da Daniel blev bedt om at tyde kongens drøm om den store billedstøtte, hvis hoved var af guld, hvis bryst og arme var af sølv, hvis bug og lænder var af kobber, ben af jern og fodder af ler, udtalte han disse ildevarslende ord:

»Således skuede du, indtil en sten reves løs, dog ikke ved menneskehænder, og ramte billedstøt-

tens jern- og lerfodder og knuste dem;

og på een gang knustes jern, ler, kobber, sølv og guld og blev som avner fra sommerens tærskelpladser, og vinden bar det sporløst bort.....« (*Dan. 2:34-35*).

Så følger en beskrivelse af de riger, som var repræsenteret af billedstøttens dele, som kongen så, og til sidst, efter en beskrivelse af verdens riger, disse ord:

»Men i hine kongers dage vil himmelens Gud oprette et rige, som aldrig i evighed skal forgå, og herredømmet skal ikke gå over til noget andet folk; det skal knuse og tilintetgøre alle hine riger, men selv stå i al evighed.« (*Dan. 2:44*).

Denne og andre profetier i gamle dage forudsiger med sikkerhed oprettelsen af et Guds rige på jorden. I profeternes sind og hjerte er der ikke forudsagt bare et mystisk rige, men en virkelig organiseret *magt*, som ikke blot skal have indflydelse blandt menneskene, men blandt verdens riger og organisationer.

På en senere tid, efter at Frelseren havde fuldført sin mission på jorden, kom følgende åbenbaring til hans elskede apostel, Johannes:

»Og derefter så jeg en engel flyve midt oppe under himmelen; han havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, for alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.

Og han råbte med høj røst: Frygt Gud og giv ham æren; thi nu er hans døms time kommet. Ja, tilbed ham, som har skabt himmelen og jorden og havet og kildevældene.« (*Åbenb. 14:6-7*).

Det er sandt, at der i disse

åbenbaringer ikke er fastsat noget tidspunkt for opfyldelsen af de profetier, der er indeholdt deri, men alle vil være enige i, at de venter et tidspunkt for opfyldelsen. Det tidspunkt kom, mine venner, for mere end et hundrede år siden i det frie land, Amerika, som garanterer en frihed, der er tilstrækkelig til at beskytte menneskene i den frie udfoldelse af religiøs overbevisning. Jeg tror ikke, at der i noget andet land på den tid, hvor de gik i opfyldelse, ville være blevet tolereret de store åndelige oplevelser, der lå bag grundlæggelsen af en stor sag, tilstrækkeligt til, at de kunne blive virkeliggjort.

I dette frihedens land kom opfyldelsen. De gamle forudsigelser skete. Profeterne blev retfærdiggjort. Med en intelligent, ublasert ung mand, der havde en stor tro, som redskab, ved hjælp af mænd med ydmyghed, blev Guds rige oprettet på jorden. Hans egen sande Kirke blev oprettet med det hellige præstedømmes magt til at administrere evangeliets ordinan- cer, og med den samme organisation, som Kristus selv gav til menneskene, da han tjente i kødet iblandt dem.

Jeg håber, De vil være klar over, mine venner, at det er umuligt på denne korte tid at fremsætte i alle enkeltheder og på tilstrækkelig fyldestgørende måde alle de omstændigheder, som retfærdiggør den udtalelse, som jeg lige har fremsat. Alt, hvad jeg kan gøre i disse få minutter, er at give Dem den forsikring, at beviset findes, bevis ikke blot for en åndelig forsikring, men lige så vel for en sjælens overbevisning, som efter min ringe dømmekraft er til-

strækkelig til at tilfredsstille den, der søger efter sandheden.

Derfor, hvis De vil være sande kristne, hvis De vil klassificeres som vor elskede Frelzers disciple, viser jeg Dem den eneste sikre vej til at opnå denne store betegnelse. Kom ind i hans rige gennem den dør, som er åben for alle, som vil efterleve hans love og hans evangelium. Kom og få del i de velsignelser og høje privilegier, som overgår selv Deres største forhåbninger og ærgerrighed.

Jeg har endnu noget at give Dem, da jeg frygter, at nogle måske finder mine bemærkninger alt for fanatiske og fantastiske. Jeg husker, at jeg for år tilbage læste en bog, skrevet af Walter Lippman, som jeg tror har ry for at være en temmelig skarp analytiker af alt, hvad der angår mennesket. Hvor han skriver om mennesket og religionen, siger han i hovedsagen, at de, som tænker alvorligt over religionen, er af to kategorier - humanisterne og de autoritative. Enten må man fortolke det åndelige og det religiøse som udtryk for menneskelig oprindelse og egenskaber, eller som udtryk for en Gud med åbenbaring, magt og myndighed.

Jeg er af den sidste slags. Jeg tror ubetinget på Gud. Jeg tror på vor Herres og Frelzers guddommelighed som Guds Søn. Jeg tror, at Herren har åbenbaret sig til menneskene i fordums dage, og at han ikke har forment sine børn i de sidste generationer velsignelserne og nytten af sine åbenbaringer. Jeg er uden skygge af tvivl overbevist om, at hans evangelium er blevet gengivet i sin fylde med alle sine ordinan- cer og med virkelig magt og myndighed til at

administrere dem i disse de sidste dage.

Jeg giver Dem mit højtidelige vidnesbyrd om, at hans rige er oprettet på jorden, og at det er oprettet for evigt; at de, som han har valgt til at være sine særlige repræsentanter i tidens løb, ikke har været prætendenter. Jeg har levet længe nok til personligt at have kendt fire, og på afstand endnu to, af de ni præsidenter, som har præsideret over Kirken siden dens begyndelse, og jeg har haft personlig forbindelse med vor leder, som styrer Kirken i dag, i mere end 50 år.

Ud fra min egen kundskab bevidner jeg, at disse ledere og deres medarbejdere i Kirkens præsiderende rådsforsamlinger, der handler under det hellige præstedømmes myndighed, har administreret rigets sager med frygt for

Gud i deres hjerter, frygtende for at fortørne ham på nogen måde, og søgende at tjene ham og hans børn med ydmyghed, og fuldstændig at hellige sig ham.

Og jeg må bede Dem alle, mine venner, om ikke at glemme, at sandheden ikke bestemmes af antallet eller af antallet af tilhængere. Kristus begyndte alene. Derfor er det altid, som det gamle ord siger: »Gud og eet menneske er et flertal«. Med ham er vi sikre.

Jeg beder om, at åndelig forståelse må komme til alle vore kære brodre og søstre i denne verden, så menneskene i deres hjerter må forstå, hvad det virkelig betyder at være en kristen, en Kristi discipel. Herren velsigne os alle, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn. Amen.

Stephen L. Richards.

Ny missionspræsident i Danmark

Umiddelbart før redaktionen af dette nummer sluttede, fik vi fra Præsident David O McKay meddelelse om, at en ny missionspræsident er kaldet til den danske mission.

Det er *Levi Berg Thorup* fra Fontana, California. Broder Thorup har tidligere været missionær i den danske mission, nemlig fra 13. november 1929 til 12. maj 1932, de sidste 10 måneder af sin missions-tid virkede han som distriktspræsident over Esbjerg distrikt.

Det vides endnu ikke, hvornår broder Thorup vil ankomme til Danmark, men vi skal i næste nummer af »Stjernen« bringe nærmere om missionspræsidentskiftet i missionen.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd.

*Hvad er:
Bespottelse mod den Helligånd?
Den nye og evige pagt?*

Spørgsmål:

I vor søndagsskole har vi haft forskellige fortolkninger af to udtryk i Lære og Pagter, afsnit 132, vers 27. For det første: Hvad menes der med bespottelse mod den Helligånd? For det andet: Hvad menes der med den nye og evige pagt? Betyder det vor tempelvielse og besegling?

Svar:

Det omtalte vers lyder som følger:

»Den bespottelse mod den Helligånd, der ikke kan tilgives, hverken i denne eller den tilkommende verden, består deri, at I begår mord, hvorved uskyldigt blod udgydes, og samtykker i min død, efter I har modtaget den nye og evige pagt, siger Gud Herren, og den, som ikke adlyder denne lov, kan ingenlunde indgå til min herlighed, men vil blive fordømt, siger Herren.«

I Mattæus 12:31-32 finder vi en lignende udtalelse:

»Derfor siger jeg jer: Al synd

og bespottelse skal tilgives menneskene, men bespottelse imod Ånden skal ikke tilgives.

Den, der taler et ord imod Menneskesønnen, ham vil det blive tilgivet; men den, der taler imod Helligånden, ham vil det ikke blive tilgivet, hverken i denne verden eller i den kommende.«

I Lære og Pagter, afsnit 76:31-35, har vi følgende oplysning:

»Så siger Herren om alle dem, som kender min magt og har fået del deri og alligevel har ladet sig overvinde af djævelens magt til at fornægte sandheden og trodse min magt.

Disse er fortabelsens børn, om hvem jeg siger, at det havde været bedre for dem, om de aldrig var blevet født.

Thi de er vredens kar, dømt til at lide Guds vrede sammen med djævelen og hans engle i evighed.

Om disse har jeg sagt, at der ingen tilgivelse er, hverken i denne verden eller den tilkommende,

da de har fornægtet den Helligånd, efter at de har modtaget den, og fornægter Faderens en-

bårne Son, idet de igen har korsfæstet ham og stillet ham til spot.«

De, som skal straffes så hårdt, må først have vidnesbyrdet om evangeliet og ved den Helligånds kraft ved de, at Jesus er Kristus, Guds enbårne Son. Efter at de har syndet og åbenlyst og med vilje vender sig imod sandheden og fornægter Kristus, samtykker de i hans dod, og det er det samme som at korsfæste ham påny og at udgyde uskyldigt blod, og de stiller ham til spot.

I Hebræerbrevet 6:4-6 står der skrevet:

»Thi når mennesker een gang er blevet oplyst og har smagt den himmelske gave og har fået del i Helligånden

og har smagt Guds gode ord og den kommende verdens kræfter - og så falder fra, da er det umuligt atter at bringe dem til omvendelse på ny;

thi de korsfæster for deres del Guds Son igen og gør ham til spot.«

Et menneske, som ikke har modtaget den Helligånd og derfor aldrig har »smagt den himmelske gave«, kan være skyldig i bespottelse mod Jesus Kristus og kan få tilgivelse ved sin omvendelse, men så stort er vidnesbyrdet gennem den Helligånds gave, at hvis han vender sig imod Herren og bekæmper hans værk, da er der ingen tilgivelse. Udgydelsen af uskyldigt blod er ikke begrænset til at tage de uskyldiges liv, men omfatter også det at søge at tilintetgøre Guds ord og stille Kristus til spot. De, som har kendt sandheden og så kæmper imod Jesu Kristi bemyndigede tjenere, kæmper også

imod ham, for de, som kæmper imod hans tjenere, gør det også imod ham og er således skyldige i hans blod.

»Derfor frelser han alle undtagen dem. De skal gå bort til evig straf, som er en uendelig straf, en evig varende straf, og de skal regere med djævelen og hans engle i evighed, hvor deres orm ikke dor og ilden ikke slukkes, hvad der er deres kval.

Op når den slutter, eller hvor stedet er, og hvad de lider dér, ved intet menneske,

thi det er aldrig blevet åbenbaret, ej heller er det nu og skal aldrig blive åbenbaret for menneskene med undtagelse af dem, der får del deri.« (L. & P. 76:44-46).

Den nye og evige pagt er evangeliets fylde. (Se L. & P. 66:2). Den består af »Alle pagter, kontrakter, overenskomster, forpligtelser, eder, løfter, handlinger, forbindelser, foreninger og forhåbninger«, som besegles på Kirkens medlemmer ved forjættelsens Hellige Ånd, eller den Helligånd, ved myndighed fra Kirkens Præsident, som holder nøglerne. (Se L. & P. 132:7). Kirkens Præsident holder nøglerne til det melkisedekske præstedomme. Han tildeler myndighed til andre og bemyndiger dem til at udføre præstedømmets hellige ordinancer.

Vielse for tid og evighed er *en* af de nye og evige pagter. Dåb er også *en* af de nye og evige pagter (se L. & P. 22), det samme er ordination til præstedømmet, og hver eneste af disse pagter er evig og en del af *den* nye og evige pagt, som omfatter alle ting.

Joseph Fielding Smith.

Apostelbesøgene i Danmark

Apostel LeGrand Richards i Aalborg.

Fredag den 3. juli besøgte ældste LeGrand Richards fra De Tolv Apostles Råd *Aalborg*, hvor der blev afholdt præstedomsmøde kl. 18,30 og offentligt møde kl. 19,30.

Præstedomsmødet var under ledelse af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Elray L. Pedersen, og indledtes med sangen »Kom, alle I Guds mænd« og bøn ved broder Svend Erik Johansen. De tre medlemmer af Aalborg grenspræsidentskab, præsident Anton Falden, broder Eli Hansen og broder Frode Madsen, talte først, hvorefter missionspræsident Holger P. Petersen og ældste LeGrand Richards talte til brødrene. Ældste Richards opmuntrede præstedommets medlemmer til at tage deres ansvar for at opbygge Kirken og forbedre sig således, at vi kan blive en stav her i Danmark. Mødet sluttede med sangen »O, du salighedens klippe« og bøn ved broder Højmark Steffensen fra Læso.

Det offentlige møde indledtes med sangen »Der er skønhed her på jord« og bøn ved grenspræsident Richard Kristensen fra Hjørring. Efter at sangkoret havde sunget »Den hellige stad« talte først broder Karl Simonsen, der tidligere har været missionær i Danmark. Præsident Elray L. Pe-

dersen talte derefter om, at vi bør hjælpe andre til at forstå, at evangeliet er sandt, gennem vore gerninger og det, som vi ofrer for Kirken. Vi hørte så fra søster Richards og søster Ora H. Petersen, og missionspræsident Holger P. Petersen talte derefter og udtrykte sin taknemmelighed for Profeten Joseph Smith og alle Kirkens ledere, og bar sit vidnesbyrd om Kirkens sandhed.

Til slut hørte vi fra ældste LeGrand Richards, som talte om, hvor meget folk har givet til Kirken, blandt andet sagde han, at mange præster fra andre kirker er ved at opgive deres menigheder og give alt, hvad de har, til vor Kirke. Ældste Richards velsignede søskende i Aalborg og sagde til dem, at det var gennem sin autoritet som en Herrens apostel, at han velsignede dem og deres børn, at de måtte have tro i deres hjertes og fred i deres hjem, og han lovede dem, at Herren ville skænke dem sine rigeste velsignelser, dersom de ville være trofaste overfor Kirkens befallinger.

Mødet var meget inspirerende, og sluttede med sangen »Skal vi svigte vore pagter?« og bøn ved broder Leif Klitgaard. Tilstede 264. *E. L.P.*

Apostel LeGrand Richards

I KØBENHAVN

Når disse linier læses, er det allerede længe siden, vi havde apostelbesøg.

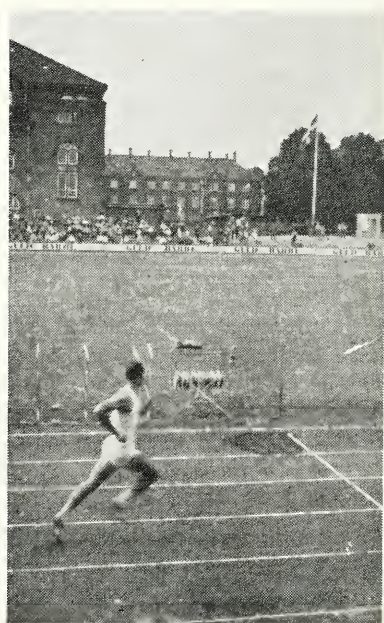
Allerede onsdag den 8. juli havde vi i København det første møde med ældste LeGrand Richards. Han oste af sit rige fond af historier og talte om det at arbejde i Kirken og blive ved dermed.

Fredag aften havde Ældsternes Kvorum inviteret grenens ægtepar til et møde med apostlen. Man havde tænkt meget over, hvordan et møde med ældsterne kunne arrangeres, og missionspræsident Holger P. Petersen erindrede en bryllupshøjtidelighed i templet, han engang havde overværet, hvor ældste LeGrand Richards havde talt om ægteskab, og missionspræsidenten ønskede, at vi skulle høre om det også. Ældste Richards holdt derfor en inspirerende tale om ægteskabet og dets forpligtelser. Ægteskabet har jo en særlig plads i Kirkens lære, og det er godt at lære mere om denne vigtige side af vort jordiske liv.

Umiddelbart efter dette møde havde København grens sangkor under ledelse af broder Jørgen Ljungström arrangeret en koncert, og koret glædede os atter med et udvalg af deres smukke sange. Ældste Richards fik lejlighed til at komme med et par be-

mærkninger og fortalte bl. a., at hele Biblen er Jesu Kristi Kirkes historie, og han læste en bemærkelsesværdig profeti fra Esajas om Efraims stamme i de sidste dage og henviste til, hvordan denne profeti opfyldtes under Kirkens vandring over sletterne.

Om lørdagen var vi på Østerbro Stadion, hvor en flok idrætsfolk fra B.Y.U. Universitetet gæstede København og dystede med danske atletikfolk. Amerikanerne vandt næsten alt, hvad de deltog

i, og gjorde god propaganda bl. a. med et hvidt »MORMON« påsyet deres blå træningsdragter.

Søndag morgen samledes vi til præstedoms møde, og apostlen havde atter nye belæringer at give os. Han gav et lille billede til os om to Fordvogne, den ene fra 1920 og den anden fra 1958, de var begge fra samme fabrik, forskellen lå i, at skaberne af bilen fra 1920 samledes og drøftede forbedringer og diskuterede, hvordan man kunne gøre vognen smukkere og mere effektiv - det havde man gjort i mange år, og 1958-modellen var det foreløbig sidste resultat af disse møder. Sådan burde vi også samles i Kirken - alle organisationer med grenen og drøfte, hvordan vi kunne føre Kirken fremad og gøre den bedre. Flere af gårsdagens idrætsfolk bar deres vidnesbyrd til os.

Søndagsskolen havde fyldt kirkesalen til sidste plads, ca. 400 var tilstede. Der var tale og sang af børnene, af gæster og af apost-

len, en dejlig formiddag under ældste LeGrand Richards' inspirerende ledelse.

Ved aftenens hovedmøde var der ca. 340 tilstede, og vi oplevede en rigtig apostelaften med et kraftigt vidnesbyrd om, at Gud lever, og om at Jesus er Kristus - Guds Son.

Vi havde hørt ældste Richards tale til os 5 gange, og hver gang var han lige inspireret og havde stadig nye historier til at illustrere, hvad han mente, og ikke een gang hørte vi ham gentage sig selv - det var en dejlig apostel, og vi nød samværet med ham. Det er godt, når vi har Kirkens autoriteter blandt os, vi bliver opløftet og får ligesom et klarere syn på mange ting, og man får større tro ved at høre de klare vidnesbyrd.

Vi takker Kirkens præsident, fordi vi fik lov at få besøg af ældste LeGrand Richards, han vil leve længe i vor erindring.

J.P.L.

★

Tempelrejsen 1959

Når man bliver opfordret til at skrive lidt om Tempelrejsen, er det første man tænker: »Hvor skal man ende, og hvor skal man begynde?«, for så mange indtryk og så store oplevelser er man blevet beriget med, at der, hvis man havde evner dertil, kunne skrives en hel bog derom. — Men lad os begynde med begyndelsen.

Den 21. juli om morgenen myldrede det med mormoner på hovedbanegårdens perron 4. Det var ikke blot deltagerne i tempelrejsen, der glade og forventningsfulde modtes her, men mange af de søskende, som af en eller anden grund selv var forhindret i at foretage rejsen med, var kommet for at vinke »farvel« og ønske god tur.

Præcis kl. 10,00 lod afgangssignalet og dermed startede en uforglemmelig oplevelse for alle de, der var så heldige at komme med denne gang.

Turen gennem Danmark, Tyskland og Schweiz gik uden uheld af nogen art. Alt klappede, som det skulle, og på minuttet iflg. koreplanen korte vi ind på stationen i Zollikofen.

Her blev vi i lighed med sidste år modtaget af de søskende, der allerede var ankommet dertil enten pr. bus eller med egen befordring.

Efter at vi var blevet præsenteret for Præsident Trauffer og hans medhjælpere blev vi indkvarteret rundt om i byen og havde derefter fri til kl. 13,00, på dette tidspunkt skulle vi mødes i selve Templet, for at påbegynde det arbejde for hvilket vi havde foretaget den lange rejse. For de af os, der var der for første gang, blev det en lang og anstrengende eftermiddag (den varede til kl. 21), der var så meget at se og så meget nyt at lære, at vort hoved nærmest foltes som en bikube, da vi kom i seng. Mange timer af natten gik med, i tankerne, at udrede alt det, vi havde oplevet og få det hele sorteret og sat på plads.

Morgenen oprandt med det skønneste vejr, strålende sol og ikke en vind rørte sig.

Vi, der skriver dette, var indlogeret sammen med broder og søster Rasmussen fra Fredericia, med hvem vi havde mange hyggelige samtaler. Det var vidunderligt, at vi, der aldrig før havde set hinanden, hver dag kunne mødes ved morgenbordet og begynde den ny dag med fællesbøn og føle den samhørighed, der altid er til stede, hvor de sidste dages hellige end befinder sig. Og når vi fulgtes ad op til Templet, der stod der i sin majestætiske skønhed omgivet af et tusindtalligt blomsterflor og flojsagtige græsplæner, og så alle de hellige strømme til fra alle sider, var det et betagende syn, som uvilkårligt fik os til at mindes sangen: »Kom, lad os gå op til Herrens Hus' bjerg, op til Israels Guds Hus«.

*Nogle danske deltagere samlet foran grensbygningen i Zollikofen.
I baggrunden templet.*

En ny dag var begyndt, fuld af oplevelser og velsignelser.

Vi opnåede i år at gå 9 gange igennem Templet, og udførte arbejde for det største antal døde, der endnu er gjort af danske.

De første dage havde vi den store glæde at arbejde sammen med søskende fra den tyske mission. Disse havde allerede været der 1½ uge, da vi kom, og var vældig søde og hjælpsomme overfor os, som var der for første gang, og hjalp os til rette på alle måder.

Den sidste dag de gik igennem Templet, foregik dette på tysk, og vi danske fik derigennem lejlighed til at opfriske eller lære sproget.

Der var dog en del, der, efter at vi havde været igennem på tysk, udtalte at de ville holde fri om eftermiddagen, men da tiden kom, hvor vi atter skulle begynde at arbejde, kom de alligevel, for, som de sagde, de kunne ikke undvære det, så selv om det foregik på et sprog, som de ikke forstod ret meget af, *måtte* de være med.

Disse dage sammen med de tyske søskende gav os mange ting at tænke på. Især gjorde en tale, holdt af broder Krause fra Berlin, et dybt indtryk på os, og vi forstod, hvor svært mange mennesker har det. Ligeledes da Præsident Trauffer fortalte os om de mange hundrede sidste dages hellige, som bor bag jerntæppet, og som ikke kan forlade deres land for at komme til Templet, følte vi, hvor meget vi har at takke Herren for, og hvor velsignet vi er, at vi bor i dette land. Lad os følge Præsident Trauffers opfordring og bede for disse søskende, thi de trænger til al den hjælp, de kan få.

Det var også en glædelig overraskelse at møde ældsterne Gary Hansen og Julian Mercer, som begge gjorde et meget stort arbejde for danske søskendes pårørende. De bad os bringe en hilsen til alle i Danmark og sige, at det havde været det bedste ved deres mission,

at få lov til at gå igennem Templet sammen med de danske sokske. Vi siger også tak til *dem* for deres opofrelse.

Til alle de, der har været i Templet, enten i år eller tidligere, vil vi sige: »Lad os hjælpe hinanden med at holde de lofter vi har givet i Herrens Hus, og lad os hjælpe andre, at de også må kunne modtage de samme velsignelser og opleve det samme som vi, der allerede har haft det store privilegium at gå igennem Herrens Tempel og fornemme hans nærhed.«

Til slut vil vi gerne bringe søster Kaiser vor hjerteligste tak for det store arbejde, hun har gjort, for at alt kunne gå så fint, som det gjorde. Vi er sikre på, at det er alles mening, af en bedre rejsefører kunne vi ikke have haft.

Astri og Marius Antonsen.

P.S. Endnu en lille bemærkning vi gerne vil have med. Vi synes, at vi må fortælle, at vi havde det skønneste vejr, mens vi var i Schweiz, dog begyndte det at regne, da vi forlod Bern. Ja, selv DSB viste sig fra den pæne side og indhentede de $\frac{3}{4}$ time, vi blev forsinkede igennem Tyskland, så alle de, der var på banegården for at byde os velkommen hjem, ikke kom til at vente.

I tempelrejsen deltog ialt 95 danske sokske, og der blev udført følgende ordnancer:

<i>Dåb for døde</i>	430
<i>Begavelser for levende</i>	32
<i>Begavelser for døde</i>	465
<i>Ordinationer for døde</i>	164
<i>Beseglinger</i> (mand til hustru)	
af levende	13
af døde	38
<i>Beseglinger</i> (børn til forældre)	
af levende	27
af døde	118
<i>Adoptioner, levende</i>	1
<hr/>	
<i>Ordinancer ialt</i>	1288

hvilket er det højeste antal ordnancer, som danske sokske hidtil har udført på en tempelrejse.

Fra en af deltagerne i busturen til templet har vi modtaget nedenstående beretning:

I bus over Alperne

Før vi kørte til Templet i 1955, den 11. oktober, samledes vi tidligt om morgenen i kirken på Priorvej, hvor missionspræsident Junius M. Sorensen talte til os; han sagde bl. a.: »Husk hele tiden, hvem I er, og hvor I skal hen, vær forsigtige.«

Disse ord tænkte jeg på, da vi på turen i år kørte oppe i Alperne i Schweiz; vi glemte ikke, hvem vi var, eller hvor vi skulle

hen, og vi var forsigtige, og det bedste var, at vi samledes til bøn hver morgen og aften. Og turen var fin.

Det første, der betog mig, var, da jeg så op gennem vinduet i bussens tag, at bjerget hang ud over bussen, men det var kun en begyndelse. Vi kørte gennem mange tunneller; så vi ind i en lang tunnel, så vi kun modgående bilers lanterner, og der var stor

trafik af biler. Vi så mange køer og geder, der græssede højt oppe på bjerget. Midt på et højt bjerg lå 25-30 huse som en hel lille by, andre steder kun et enkelt hus; de har sikkert boet rart, men alligevel ensomt. Nogle steder lå meget store sten, som var skredet ned, så store at de nemt kunne knuse et lille hus, men det så flot ud. Højt oppe i en af de mange snedriver så vi en lille sort prik, der bevægede sig, det var en skiløber. Bjergluften var frisk, solen skinnede, vi kørte fremad og opad, stadig op; søster Ingeborg Jensen sagde: »Det er, som kører han os lige op i himlen.« Der var noget om det, men da bussen stadig arbejdede sig opad, løb motoren varm, og vi måtte stoppe; vi stod ud, og nogle så på de sparsomme blomster, andre drak af vandet fra den smeltede sne, som her var klart som kildevand; de fleste steder var det ellers gulligt og grumset, men det så smukt ud, når det strømmede ned ad bjergsiderne. Vi stoppede igen (vi havde nemlig en ualmindelig flink chauffør), for her lå en dejlig snedrive, og søster Dressø, kvik som hun er, hoppede ud for at tage lidt sne; hun havde nok tænkt sig, at vi skulle have snebolde, men sneen var hende for hård!

Hvorfor gjorde denne tur et så stærkt indtryk på os? Jo, vi så Guds store skaberværk på nært hold; i små fem timer færdedes vi på meget høje bjerge og så ned i dybe dale, nøgne klipper og stærkt bevoksede steder, og en ren og vidunderlig luft indåndede vi i disse timer. Også menneskenes snille har gjort en sådan tur mulig ved den korebane, der er anlagt. Vi havde en lille overraskelse et sted; vi holdt for et tog, da nogle danskere kom og hilste på os; de var med bus fra Herning, og vi ønskede hinanden god rejse.

Og så kun een ting til. Vi så Rhinvandfaldet på grænsen mellem Tyskland og Schweiz. Nogle søskende gik ned ad mange, mange trapper og ud på en lille bro, og de så vandet bruse skummede ned i floden i en meget smuk dal, lige hvor de stod. Nogle af os så vandfaldet oppe fra, men også derfra var det smukt at se.

Vi så mange pudsige ting ned gennem Tyskland, hvordan de agede med stude; vi så en hest og en stud gå i spand sammen, de så ud til at være venner.

Det var en dejlig tur med mange oplevelser, som vi vil huske længe.

Søster Valborg Nielsen.

Den utilgivelige synd . . . .

Fra *Bruce R. McConkie*:
MORMON DOCTRINE

Vor Herre fortalte jøderne, at til sidst - enten i denne verden eller i den kommende - ville alle synder blive tilgivet undtagen bespottelse mod den Helligånd. (*Matt. 12:31-32; Mark. 3:28-30; Luk. 12:10*). Denne synd eller bespottelse mod den Helligånd er således den *utilgivelige synd*.

Man bør i denne forbindelse særlig lægge mærke til den kendsgerning, at *syndsforladelse ikke derved giver en person celestial frelse*. »Alle vil lide, indtil de adlyder Kristus selv.« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 432*). De onde og ugudelige vil lide den evige ilds hævn i helvede, indtil de til sidst adlyder Kristus, omvender sig fra deres synder og får tilgivelse for dem. Så skal de

opnå opstandelse og arve det testiale og ikke det celestiale rige. (*L. & P. 76:81-107*). De, som har begået den utilgivelige synd, vil imidlertid ikke blive forløst fra djævelen, men i stedet for vil de efter deres opstandelse blive kastet ud som fortabelsens sønner for at dvæle med djævelen og hans engle i evighed. (*L. & P. 76:30-49*).

At begå den utilgivelige synd består i at korsfæste Guds Søn på ny og stille ham til spot. (*Heb. 6:4-8; L. & P. 76:34-35*). For at begå denne utilgivelige synd må et menneske modtage evangeliet, gennem åbenbaring fra den Helligånd få en absolut kundskab om Kristi guddommelighed, og derefter fornægte »den nye og

evige pagt, hvorved han var blevet helliggjort, og kaldt den noget uheldigt og gjort modsat Åndens nåde.« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 151*). Han begår derved mord ved at samtykke i Herrens død, det vil sige, at han, der har en fuldkommen kundskab om sandheden, har gjort åbent oprør og har sat sig selv i en stilling, hvori han ville have korsfæstet Kristus på ny, selv om han vidste med sikkerhed, at han var Guds Søn. Kristus bliver således korsfæstet på ny og stillet til spot. (*L. & P. 132:27*).

»Hvad må et menneske gøre for at begå den utilgivelige synd? Han må have modtaget den Helligånd, fået himlene åbnet for sig og kende Gud, og så synde imod ham. Efter at et menneske har syndet imod den Helligånd, står der ingen omvendelse åben for ham. Han må sige, at solen ikke skinner, selv om han virkelig ser den; han må fornægte Jesus Kristus, når himlene har væ-

ret åbnet for ham, og må fornægte frelsesplanen, til trods for at hans sind har været modtageligt for dens sandhed, og fra det øjeblik begynder han at blive en fjende. Det er tilfældet med mange apostater fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Når et menneske begynder at blive en fjende af dette værk, jager han mig, han søger at slå mig ihjel og hører aldrig op med at tørste efter mit blod. Han får djævelens ånd - den samme ånd, som de havde, der korsfæstede Livets Herre - den samme ånd, der synder imod den Helligånd. Man kan ikke frelse sådanne mennesker; man kan ikke få dem til at omvende sig; de fører, ligesom djævelen, åben krig, og følgerne er forfærdelige.« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 432-433*).

Denne udtalelse af Profeten tilintetgor for stedse den myte, at fortabelsens sønner er så få, at de kan tælles på een hånd.

Oversættelsens gave

En skoledreng blev engang spurgt, hvilken af alle oversættelser af Bibelen, han holdt mest af. Han svarede, at han kunne bedst lide sin mors oversættelse. Hans mor havde oversat Bibelen til sit eget liv. Det er en oversættelse, man må regne med. Bibelen syntes langt mere vigtig for skoledrengen, som den fik udtryk i den personlighed, tro og daglige virksomme udøvelse hos hans moder. Han så hende, som han ærede højest i livet, på knæ for den højest ærede i Himlen. Han så hende efterleve Bibelen, hun var den synlige overbringer af budskabet om den hellige skrift. Og dette budskab trængte med stor styrke ind i hans hjerte.....

En af Mesterens begunstigede efterfølgere oversætter tanker fra et sprog til et andet, men der er andre af Mesterens efterfølgere, som oversætter skriftens ord til gerninger og evangeliets ånd til deres hjertes. Der er store ledere, som kan tage de evige sandheder og religiøs aktivitet og gøre dem frugtbare i andres liv. En af vore største udfordringer er at få kristendommen ud af skriften og ind i menneskene, særligt os selv. Vi må være i stand til at oversætte ånden i Herrens liv til virkelig udførelse, så den vil være mere gavnlig for andre. Den eneste Bibel, nogle mennesker nogensinde har læst, er vort livs Bibel. Kan der findes nogen mere frugtbringende tanke at knytte til udtrykket OVERSÆTTELSE end den at tænke den som en overførelse af de største tanker fra de trykte ord til vor almindelige, daglige livsførelse? .....

Jesus var selv den overste oversætter. Han havde den største evne til at udnytte alt, hvad han så omkring sig, til det bedste formål. Lignelsen var en af Jesu mest værdifulde undervisningsmetoder. Han brugte de tanker, som menneskene forstod, til at klargøre de sandheder, han ønskede, de skulle forstå endnu bedre. ....

Bibelen fortæller, at Elias's kappe faldt på Elisa. Joseph Smiths kappe faldt på Brigham Young. Det er vor forpligtelse at overvåge, at forerskabets kappe falder på os. Herren vil give os kraft til det store forerskab, hvis vi blot vil gøre os selv rede til de store opgaver, som vi er omgivet af.

En vigtig del af vor duelighed er at udvikle og bruge denne gave og kraft til oversættelse eller udlægning. Ved hver erfaring og tanke bør vi sige: »Hvorledes kan jeg udnytte principperne i heldbringende undervisning, i godt, åbent samarbejde, i forretningsheld, til at frelse sjæle?« En velegnet kirkeleder er ansvarlig for, at ethvert medlem under hans omsorg stræber at gøre sig værdig til det celestiale rige. Det vil udfordre vor oversættelsesgave til den højeste ydelse.

Sterling W. Sill.

(Uddrag af The Improvement Era, febr. 1959).

Randers

Randers gren og Kvindelig Hjælpeforening havde lørdag den 1. august arrangeret udflugt for grenens medlemmer over 60 år. Turen gik i det dejligste vejr til Pot Mølle, der ligger i den herligste natur midt i Frisenborg Skovene. Vi startede kl. 14 i lejet turistbil, 21 medlemmer ialt, med frakker over armen (i tilfælde af skybrud), men solen smilede til os, og vi var alle i strålende humor og smilede igen. Vi havde en herlig tur derud, alt var frisk efter regnen, og vi hørte mange udbrud af begejstring på turen. Der var dækket et fint chokoladebord til os, da vi ankom, og vi bænke-

de os straks og nød det herlige hjemmebag til chokoladen efter at være budt velkommen af grenspræsident, ældste Orlando Anderson.

Efter måltidet beså vi alt ude og inde og nød rigtig at være på skovtur. Nogle af os fik en lille tur på vippen eller i karussellen, og andre gik tur, eller sad ganske stille og sludrede lidt sammen og bare nød dette at være i Guds frie natur. Kl. 17,30 gik turen atter mod Randers, denne gang ad en anden vej end udturen. Alt ialt en dag der sent vil glemmes af deltagerne, og som vi var taknemmelige for.

P. L. N.

Kære søskende og venner!

Det er med glæde, at vi her fra Bornholm sender jer en hilsen. Det er jo snart længe siden, at I har hørt fra os.

Vi har det godt og vil gerne hermed fortælle jer, hvordan det går os herovre.

Vi er nu ved at bygge en kirke og håber, at den snart kan blive færdig. Der er lige blevet organiseret en gren med broder Johannes Lund som grenspræsident. Kirken er sikkert færdig til næste sommer, så alle er velkommen til at besøge os til vore møder næste sommer og måske samtidig se øen. Missionærerne er imponerede over at finde Bornholm så smuk.

Lørdag den 1. august havde søndagsskolen en udflugt til

Brændesgårdshaven ved Svaneke. Det var en oplevelse for alle, der var med. Vi kørte fra Svanekevej 8, Rønne, kl. 14 med en stor bus, og det tog ca. 1 time, før vi var derude, og vi tog derfra om aftenen kl. 19. Der var meget at se på og alt muligt at lege med for børnene og ikke mindst for missionærerne. Særlig lykke gjorde vist søen med de små robåde. De var optaget hele tiden, og nogle af deltagerne var godt våde af at sidde i dem!

I turen deltog to missionærer fra Amager.

Efter hjemkomsten samledes alle deltagerne i mødelokalet på Svanekevej, og vi sluttede med bøn ved ældste Kent Christoffersen.

Det var en dejlig afslutning på en god eftermiddag.

*Fra udflugten til Brændesgårds-
haven.*

Møde i Nakskov

Fra mødet i Nakskov.

Søndag den 24. maj afholdtes det første møde i *Nakskov* i de sidste 6 år. Mødet holdtes i N.I.O.G.T.-logens bygning, og der var 19 tilstede.

Ældste Russell Sorensen ledede mødet, og en missionærkvarteret sang alle sangene under mødet.

Ældste Benjamin R. Monk var den første taler og talte om Profeten Joseph Smith og hans mission, hvorefter vi horte en tale

af ældste Kent Christoffersen om dåben og den rigtige dåbsmåde.

Missionærerne sang »O, min Fader«, og til slut talte 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Elray L. Pedersen, om det jordiske liv i forbindelse med evangeliets principper.

Vi er Gud taknemmelige for den fremgang, vi mærker i *Nakskov*, og for de gode venner Kirken har fået der.

E. L. P.

Odense

Onsdag den 5. august afholdt Odense gren i samarbejde med G.U.F. en udflugt og skattejagt i Hunderup Skoven uden for Odense. Vi samledes i kirken kl. 19,00,

hvor broder Haupt bod velkommen, og der åbnedes med sang og bøn, hvorefter vi alle tog ud til mødestedet i skoven, hvor skattejagten tog sin begyndelse. Den

sluttede ved skovkroen Carlslund, hvor vi legede et par lege på den store plæne foran kroen. Mørket var ved at falde på, og vi bænke-
de os i den gamle krostue, hvor vi fik dejlig chokolade med boller

og kringle og iøvrigt hyggede os ovenpå den dejlige aften, vi havde nydt i hinandens selskab. Aftenen sluttede med sang og bøn.
Tilstede 39. H. H.

PRIMARY

Hvis man ser sig omkring i Kirken og søger dem frem, som er funktionærer indenfor en eller flere organisationer, vil man hurtigt opdage, at det i regelen er de samme, der går igen i de forskellige organisationer.

Se nu på broder H....., han er lærer i Søndagsskolen, rådgiver i G.U.F. og sekretær i grenen, han er en optaget mand, han har sjældent tid til at være sammen med sin familie. Han vil gerne gøre sit arbejde 100 % indenfor hver organisation, men det er svært at nå det hele. Broder H..... er ikke et særtilfælde, der findes flere, der som han har deres tid fuldt optaget af arbejde for Kirken. Men hvad så med alle de andre, har DE ikke fået chancen til at tage del i arbejdet for Herrens sag? Jeg tror, de har, på et eller andet tidspunkt, måske har de da svaret lige ud nej, eller de har undskyldt sig med, at de manglede tid, evner eller kræfter. Var grunden imidlertid ikke, at de manglede tro? Hvis vi bliver kaldet af en, som har myndighed dertil, vil det være, fordi det er Herrens vilje,

at vi skal gøre det arbejde, og vi vil da få den hjælp og vejledning, som er nødvendig, for at vi kan udføre det til gavn for Kirken og for os selv. Vi nægter os selv mange velsignelser og går glip af den store udvikling, vi kunne få ved at være lærer, sekretær eller lign. Lad os allesammen huske det, når vi næste gang bliver bedt om at gøre et arbejde eller være funktionær i en af Kirkens organisationer!

Soskende, vi skal nu snart mødes til konferencerne i de forskellige distrikter. Disse konferencer er til gavn for os allesammen, her kan vi mødes og få nye impulser, vi kan lære meget af hinanden, som kan komme os til nytte i vort daglige arbejde i Kirken. Jeg håber i særdeleshed at møde mange primaryfunktionærer, så jeg kan få et lille indtryk af de forskellige Primary rundt om i grenene. Så vidt muligt vil der blive præsentation af de nye primarymateriale, så jeg håber, I alle må kunne få udbytte af at komme til stede.

På gensyn til konferencerne.

Primarys hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN

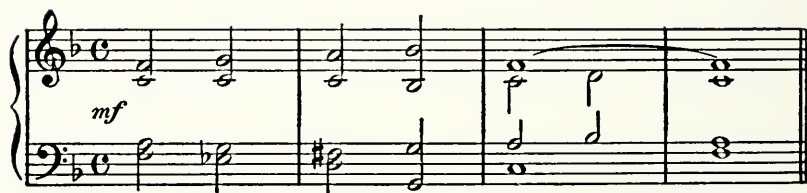
Nadververs for september og oktober:

For Senior Søndagsskolen:

»Takkede, brød det og sagde: Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!« (1. Kor. 11:24).

For Junior Søndagsskolen:

»Jeg kommer til dig angerfuld,
jeg ved, du elsker mig.
I nadveren, min Frelser kær,
jeg vil erindre dig.«

Søndagsskolesang for september 1959:

»Kastes du på bølgen om i livets nat.« (Nr. 147 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for oktober 1959:

»Han elsked' os, vor Fader stor«, (Nr. 11 i den nye sangbog).

»Og da de var kommet til det sted, som kaldes »Hovedskal«, korsfæstede de ham der tillige med de to forbrydere, den ene ved hans højre, den anden ved hans venstre side. Men Jesus sagde: Fader! tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør.« (Luk. 23:33-35).

I den sidste stund Jesus levede som et almindeligt dødeligt væsen, efter at han var blevet hånet og spottet, pint og plaget, sagde han blot: »Fader! tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør.«

Søskende, Jesus kunne have kaldt på engehjælp og være blevet befriet, men han gjorde det

ikke. Alt for ofte, når en eller anden træder os over tærne, eller vi hører, at den eller den har sagt det om os, selv om det ikke passer, bliver vi opfarende, vi glemmer, hvem og hvad vi er, og farer lige i hovedet på vedkommende. Den tanke, at vi ganske simpelt kunne tilgive ham eller hende, falder os ikke ind. Og hvorfor gør den ikke det? Fordi vi er stolte og ikke kan tåle, at nogen rører ved denne stolthed. Fordi vi ikke ønsker, at nogen tænker noget om os, der ikke er i overensstemmelse med sandheden, hvilket der jo ikke er noget at sige til, undtagen det, at vi jo godt kunne ordne sagen i evangeliets ånd, uden ligefrem at komme op at skændes med nogen. Og så må vi tænke på, at det er ikke vort rygte, der skal frelse os, men vore gerninger. Når Kristus kunne tilgive de personer, der gjorde disse frygtelige ting

imod ham, skulle vi så ikke kunne tilgive vore brødre og søstre for sådan en lille bagatel. Alle, der er ledere, har et særligt ansvar, navnlig for at holde de unge til Kirken. Lad os lære dem om den store og fine moralske standard, Kirken er kendt for. Det er en del af vort ansvar at sørge for, at de ikke træder ved siden af. I fællesskab må vi sørge for, at de unge bliver holdt til ilden. Vi må lade vort lys skinne for dem. Og lad os altid huske at have Kristi store eksempel for os, som en vejleder i vort arbejde. Det drejer sig om at få fremgang i Kirken, at få de unge til at blive og arbejde i deres egne grene, i deres eget land. Vi beder Herren velsigne jer og os i det store arbejde, vi har påtaget os, og husk altid, at når vi arbejder for Herren, så får vi mere, end vi giver.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

D I S T R I K T S - *konference nr. 3*

afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt	29. og 30. august
Odense distrikt	5. og 6. september
Esbjerg distrikt	12. og 13. september
Aarhus distrikt	19. og 20. september
København distrikt	26. og 27. september

Vi mødes alle til konferencerne!

KREDSLÆRERNES *budskab*

Forevigelse er hensigten med hjemmet.

Hjemmet er menneskenes bolig. Det er af guddommelig oprindelse og er derfor en hellig institution. Hjemmet har gennem lange tider været samfundets og nationens grundvold. Gennem de muligheder, et hjem yder, bevares alle dyderne i et godt samfund; den menneskelige race foreviges; grundlaget for karakteren lægges, flid bliver fremelsket, formue grundlagt, kunst dyrket og religionen opretholdt. Hjemmets holdning er det, der bestemmer fremtiden for de fleste. I hjem, hvor høje idealer opretholdes, lægger forældrene og ikke lærerne grundvolden for karakteren, principperne om sparsommelighed og tro på Gud i deres børns hjerter.

Vor tids civilisation er et produkt af hjemmet, skolen og Kirken. Af disse tre faktorer er hjemmet langt den vigtigste. McCulloch siger i sin bog »Home the Savior of Civilization«: »Af alle de faktorer, der optræder i et barns omgivelser, eller enhver andens for den sags skyld, er hjemmet langt den mest betydningsfulde, ja, så meget, at man kan sige, at hjemmet enten skaber eller odelægger karakteren. Barnet er, lige fra det bliver født og i mindst tolv år, så påvirket af hjemmets indflydelse, enten til det gode eller det dårlige, at det overhovedet ikke er i stand til at modstå den.« På forældre-

ne hviler det absolutte ansvar for at skabe den indflydelse, som det ideale hjem har.

Lige fra den tid, Kirken blev organiseret, har bygningen af hjem været et af dens hovedformål. Hjemmet er, ifølge vor tro, og hvis det er velordnet, en evig institution, som vil vare helt ind i evigheden. Onde kræfter arbejder på at underminere og truer med at svække hjemmets hellighed. Hvis den opdragelse, et barn bør modtage i hjemmet, forsømmes, kan Kirken og skolen på ingen måde rette det tabte op. Forældre skulle bestræbe sig på at leve i overensstemmelse med de guddommelige love.

»De skal også lære deres børn at vandre retskafne for Herren.« (L. & P. 68:28).

Hvis forældre skal have held til at opnå dette mål, er følgende nogle af de grundregler, som bør iagttages ved opdragelsen af bornene i hjemmet: 1) Indpod i deres hjerter troen på Gud; 2) Læg bestandig vægt på nødvendigheden af at leve på et højt moralsk plan og således bevare renhed og kyskhed; 3) Lær dem at være lydige og overholde loven; 4) Lær dem redelighed i omgangen med andre mennesker; 5) Indpod i dem et ønske om at påtage sig et ansvar i hjemmet ved at lade dem tage del i det daglige arbejde i hjemmet; 6) Lær dem at være flittige og at sky ladhed; 7) Opdrag dem til sparsommelighed og mådehold.

KREDSLÆRERINDERNES budskab

Jesu tålmodighed.

»Men det (sæden) i den gode jord, det er dem, som hører ordet og gemmer det i et smukt og godt hjerte og bærer frugt i udholdenhed.« (Luk. 8:15).

»Han skal ikke bryde et knækket rør.....« (Matt. 12:20).

Tålmodighed er et gammelt kendt ord med en dobbelt betydning. Der findes den slags tålmodighed, som betyder den rolige venten på noget, der håbes. Og så findes der den slags tålmodighed, hvor vi uden klage udholder smerte og besvær. Vi taler om tålmodighed med andres fejl og svagheder.

Jesus besad tålmodighed i alderhøjeste grad. Han ventede i den lille by Nazaret, indtil han var tredive år gammel, førend han begyndte sit missionsarbejde. Og i stedet for at bruge militær magt af nogen art valgte han den møjsommelige og langsomme måde at sejre på ved mildhed og kærlighed. Han fik igennem hele sit liv kun hundrede og tyve disciple. Dog sagde han: »Vær ved godt mod. Jeg har overvundet verden.« Han vidste godt, at det ikke var dengang, men hundreder af år efter hans død, at alt det onde i verden skulle blive overvundet ved lydighed mod hans lærdomme. I tillid til sandhedens endelige sejr ventede han i tålmodighed. Han var tålmodig under prøvelser. »Han kom til si-

ne egne, og hans egne modtog ham ikke. Han bankede på Jerusalems dor; men mændene, som holdt vagt ved døren, nægtede at åbne den. Han bankede på Nazarets dor, døren blev åbnet og derpå lukket i for ansigtet af ham.«

Fjender forfulgte ham. Han blev kritiseret, udskældt og misforstået, men han beklagede sig aldrig eller blev bitter. Hans tålmodighed blev aldrig udtømt. Undertiden forstod hans venner ham ikke. Undertiden forstod de ikke vigtigheden af de ting, han fortalte dem. Ved det sidste påskemåltid stredes hans disciple om deres pladser ved bordet. I stedet for at blive utålmodig tog han et fad med vand og vaskede deres fodder - et arbejde, som almindeligvis blev udført af slaver. Ved at gøre dette lærte han dem, hvad han havde prøvet på at lære dem fra begyndelsen, at den, som vil være den største iblandt menneskene, må være alles tjener.

Mange store mænd har været utålmodige overfor andres mentale, moralske og fysiske svagheder, fordi de selv var stærke. De havde ingen tålmodighed med de langsomt opfattende eller med dem, som havde vanskeligt ved at rejse sig under økonomisk tryk. De var rede til »at sonderrive det knækkede rør« og til at slukke den »rygende væge«. Det var ikke således med Jesus. Han kunne forstå den svage; han var

hensynsfuld overfor den sjælelige dunkelhed; han var langmodig med det »fortabte får«. Matæus bruger i sin beskrivelse af

Jesus dette citat fra det Gamle Testamente: »Han skal ikke bryde det knækkede rør og ikke slukke en ryggende tænde«.

FØDELSDAGE:

AALBORG: Den 7. september fylder søster Agnes Christensen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 7. september fylder broder Peter Christian Sørensen 80 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 16. september fylder broder Thomas Johan Thomsen, Hvidovrevej 162, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. september fylder søster Agnes Christensen, Vendsysselvej 9, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. september fylder søster Agny Augusta Jeppesen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 23. september fylder søster Anna Kristine Thomsen, Bogtrykkervej 45, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 25. september fylder broder Johan Herman Oluf Thomsen, Bangertsgade 3, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 28. september fylder søster Ellen Holmegaard, Kronprinsesse Sofiesvej 45, 60 år. Hjertelig til lykke!

AARHUS: Den 24. september fylder broder Jens Peter Gustavsen 75 år. Hjertelig til lykke!

FREDERIKSHAVN: Den 24. september fylder søster Anna Marie Thorendahl 95 år. Hjertelig til lykke!

RANDERS: Den 25. september fylder søster Christiane Christensen 85 år. Hjertelig til lykke!

Dødsfald i Island:

En af Kirkens gode venner i Island, *Thorvaldur Kolbeinus*, Reykjavik, afgik ved døden i februar måned. Æret være hans minde!

Fødselsdag i USA:

Tidligere rådgiver i den danske missions præsidentskab, *William M. Hansen*, St. Anthony, Idaho, fyldte 80 år den 28. juni. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i USA:

Tidligere missionær i den danske mission, *Don Lee Jorgensen*, viedes den 13. august i Los Angeles Templet til *Karin Hildebrandt Jensen*, tidligere København. — Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernen's kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

12. august: *Donald Rasmussen* fra Fillmore, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

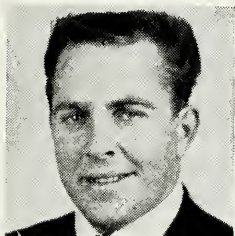
R. Kent Christoffersen fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

Howard Kent Madsen fra Rigby, Idaho, efter sidst at have arbejdet i København.

Don Paul Jenkins fra Grace, Idaho, efter sidst at have arbejdet i København.

Karl F. Keeler fra Magrath, Alberta, Canada, efter sidst at have arbejdet som omrejsende ældste.

14. august: *Russell Sorensen* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Nakskov.

Donald Rasmussen

R. Kent Christoffersen

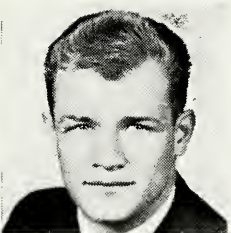
H. Kent Madsen

Don P. Jenkins

Karl F. Keeler

Russell Sorensen

HUSK AT MELDE FLYTNING!

Hver eneste måned får vi et antal Stjerner retur med påskriften »Flyttet, hvorhen vides ikke« eller »Ubekendt efter adressen«. For at undgå standsning i forsendelsen eller i bedste fald forsinkelse af leveringen, beder vi venligst abonnenter, som *flytter*, om *i god tid* at meddele deres nye adresse.

Abonnenter, som *emigrerer*, bedes meddele os deres adresse i Amerika, *inden* de rejser. Stjernen vil da portofrit blive sendt til den nye adresse.

Ny missionssekretær

Den 12. august er ældste *Richard S. Ray* blevet kaldet som missionssekretær for den danske mission.

Ældste Ray er født den 12. juni 1937 i Miami, Arizona, som søn af Milton S. Ray og Anne Elizabeth Mickelson Ray. Han har gået i skole i Thatcher High School og har frekventeret Eastern Arizona Junior College.

Den 26. september 1957 kom han som missionær til Danmark og har arbejdet i Aalborg og København; begge disse steder har han desuden virket som organist, både i grenenes kor og i de forskellige organisationer. I København var han præsiderende ældste for det sydlige missionærdistrikt, da han blev kaldet til missionskontoret.

Vi beder Gud velsigne ældste Ray i det store og ansvarsfulde arbejde, der nu er pålagt ham.

Døb:

KØBENHAVN: 31. maj:

Henning Johansen
Else Marie Johanne
Kristensen
Anni Lissi Hoffmann
Lütjens Lindén
Britta Elin Slange
Bruun

Hans Sølvar Andersen

Lise Maria Andersen

13. juni:

Keld Harley Neumann
Johansen
Vibeke Sonja Neumann
Johansen
Ewald Johannes
Clausen

28. juni:

Arne William Hamberg
Kate Emma Holm
Nielsen
Dagmar Kristine Sofie
Andersen
Petra Kirstine
Christensen Mobius

26. juli:

Inge Vera Christensen
Andersen

Ketty Bjerg Pedersen

Døbt af:

Broder
Arnold Køster
Ældste Verlin R.
Nicholes
Ældste Charles L.
Hermansen
Ældste
Jan Peterson
Ældste
Richard Pedersen
Ældste
Richard Pedersen

Ældste
W. Fred Mortensenn
Ældste
Terry N. Lee
Ældste
W. Fred Mortensen

Ældste Kent Madsen
Broder
Arthur Nielsen
Ældste
John Petersen
Ældste Charles L.
Hermansen

Ældste
John Petersen
Ældste
Stanley Hansen

Håndspålæggelse af:

Ældste
Arne Foss Jensen
Ældste
Charles L. Hermansen
Ældste
Verlin R. Nicholes
Ældste
Richard Pedersen
Ældste
Jan Peterson
Ældste
Jan Peterson

Ældste
Terry N. Lee
Ældste
W. Fred Mortensen
Ældste
W. Fred Mortensen
Ældste
Kent Madsen
Broder
Bjarne Gram

Ældste George Rice
Ældste
Verlin R. Nicholes

Ældste
George Rice
Ældste
Garth Sorensen

Ragnar Herbert Bruun	Ældste Jan Peterson	Ældste
Karen Kirsten	Ældste	Kent Madsen
Petersen Hansen	Vernon K. Bird	Ældste
	Ældste	Andrew J. Lassen
Alice Hertz Weibel	Andrew J. Lassen	Ældste
FREDERIKSHAVN: 4. april		Vernon K. Bird
Magda Hansen	Ældste	Ældste
Christensen	Devon S. Dennison	Gary M. Larsen
28. juni:	Ældste	Ældste
Jens Holm Larsen	Gary M. Larsen	David K. Sorensen
	Ældste	Ældste
Lilly Nielsen Larsen	Gary M. Larsen	David K. Sorensen
	Ældste	Ældste
Aase Holm Larsen	Gary M. Larsen	David K. Sorensen
3. juli:	Ældste	Ældste
Margit Nielsen	David K. Sorensen	Gary M. Larsen
2. august:	Ældste	Ældste
Else Holm Larsen	David K. Sorensen	Gary M. Larsen
	Ældste	Ældste
Orla Holm Larsen	Gary M. Larsen	David K. Sorensen
HORSENS: 18. juli:	Ældste	Ældste
Christian Elgård Møller	John G. Holton	Roger L. Olsen
AMAGER: 28. juni:		
Winnie Kirstine	Ældste	Ældste
Schou Damsbo	Jan Peterson	Mack V. Jacobsen
26. juli:		
Edel Anna Pedersen	Ældste	Ældste
Kvik	Jerry Petersen	Norman Carlsen
ESBJERG: 8. juli:		
Elvi Vera Larsen	Ældste	Ældste
Nielsen	Gordon B. Jensen	Marion D. Jensen
HJØRRING: 3. juli:	Broder Richard	Ældste
Hanne Christensen	Konnerup Kristensen	Norman Carlsen
SILKEBORG: 2. juli:		
Kirsten Agnete Bjørn	Broder	Ældste
Rosenkilde	Ebbe Rosenkilde	Leonard N. Burton
HERNING: 20. juni:	Ældste	Broder
Jens Peter Nielsen	J. Chad Thorderson	Rudolf Brink
RANDERS: 11. juli:		
Gerda Carla Simonsen	Ældste	Ældste
Hahn	Paul D. Fonnesbeck	Paul D. Fonnesbeck
Evanthea Cosedis	Ældste	Ældste
Hansen	Orlando N. Anderson	Paul D. Fonnesbeck
ODENSE: 19. juni:		
Erling Sigersted	Ældste	Ældste
Ringmann Jensen	Gary N. Sorensen	James W. Nielsen
	Ældste	Ældste
Lizzie Agnete Jensen	Gary N. Sorensen	James W. Nielsen

DØDSFALD:

AARHUS: Den 1. august døde broder Vilhelm Poulsen, 85 år gammel. Æret være broder Poulsens minde!

Den 5. august døde søster Elisa Margrethe Kristine Petrine Nielsen Bay, 67 år gammel. Æret være søster Bays minde!

Velsignelser:

ESBJERG: 7. juni: Aage Therkild Hansen og Inger Elisabeth Tagmose Hansens søn, Karl-Henrik Hansen, velsignet af sin fader.

FREDERIKSHAVN: 2. august: Jens Holm Larsen og Lilly Nielsen Larsens børn, Tove Holm Larsen, Arne Holm Larsen og Erik Holm Larsen, alle velsignet af ældste Gary M. Larsen.

KØBENHAVN: 7. juni: Aage Vilhelm Kjær Jensen og Lillian Annette Mariane Jacobsen Kjær Jensens datter, Annette Kjær Jensen, velsignet af broder Torkil Dressø.

28. juni: Helge Sigurd Holm Nielsen og Birthe Elise Niensens datter, Helene Holm Nielsen, velsignet af sin morfar, broder Arthur Nielsen.

12. juli: Hans Billeskov Jansen og Lis Grethe Kyhlensø Jansens to sønner, Michael Billeskov Jansen og Henrik Billeskov Jansen, velsignet af henholdsvis ældste Wilford John Price og ældste Frank A. Poulsen.

19. juli: Bent Lundsteen Holm og Hanne Hendriksen Holms datter, Helle Lundsteen Holm, velsignet af sin fader.

Ordinationer:

FÆRØERNE: 12. maj:
Oddvaldur Ørvarodd

Marni Ørvarodd

Torleiv Thorgeirsson

KØBENHAVN: 28. juni:

Henning Johansen

19. juli:

Bent Lundsteen Holm

SILKEBORG: 13. maj:
Erik Hans Hansen Leth

FREDERICIA: 19. juli:
Knud Bent Andersen

Til:

Ældste

Lærer

Diakon

Diakon

Ældste

Diakon

Diakon

Ordineret af:

Missionspræsident

Holger P. Petersen

Missionspræsident

Holger P. Petersen

Missionspræsident

Holger P. Petersen

Broder Bjarne Gram

Missionspræsident

Holger P. Petersen

Ældste

Leonard N. Burton

Broder Palle Blønd

Missionærforflytninger:**Dato:****Fra:****Til:**

Gary Sorensen

21. juli

Odense

København

Terry N. Lee

21. juli

København

Odense

Inge Fanø

21. juli

Sønderborg

Skive

Ellen Margrethe

Andersen

21. juli

Skive

Sønderborg

Verlin Nicholes

22. juli

København

Aabenraa

Benjamin R. Monk

12. august

Missionskontoret

København

Andrew Lassen

12. august

København

Aarhus

Kenneth W. Skousen

12. august

Nyborg

Nakskov

Gene Mortensen

12. august

København

Aarhus

Don Coleman

12. august

Aarhus

Amager

William Blaine Olsen

12. august

Nyborg

Aalborg

Robert John Blake

12. august

Holstebro

Frederikshavn

Gary Larsen

12. august

Frederikshavn

København

Clark Ostergaard

12. august

Aarhus

Missionskontoret

George Rice

12. august

København

Holstebro